

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

Forholdet til forbrugerne tror jeg også er i orden. Man har tidligere som argument for kl. 14-lukningen og for de midlertidige lukkelovsordninger overhovedet henvist til den varemangel, der herskede under krigen og i de første efterkrigsår. Det er rigtigt, at dette argument i hvert fald kun gælder nu i meget afsvækket betydning. Det glædede mig at høre den ærede ordfører for venstre (N. Chr. Christensen) berømme og anerkende de store fremskridt, der er nået i retning af rationeringsophævelser og forsyningsforbedringer. Men vi er vel efterhånden, som det ærede medlem hr. Boye Meyer meget klart fastslog det i sin argumentation, nået dertil, at den gode vareforsyning er blevet et argument for den kortere åbningstid og den tidlige lørdagslukning. Det er klart, at man her bl. a. må tage i betragtning det moment, som det ærede medlem hr. Steen nævnte, at folk faktisk kan handle om fredagen, og jeg må sige, at jeg tror, at den voksende varemængde, den voksende konkurrence vil medføre, at der faktisk holdes åbent så længe om fredagen, som det er tilladt. Det er klart, at i jo højere grad det er tilfældet, des bedre kan man forsvare at lukke tidligt om lørdagen.

Det er også klart, hvad især det ærede medlem hr. Boye Meyer påpegede, men hvad også den ærede ordfører for socialdemokratiet (Bundvad) var inde på, at når folk faktisk kan købe deres varer, hvor de vil i byen, bl. a. kød og flæsk, så at man, hvis man har arbejde på Amager, men bor i Brønshøj, ikke er tvunget til at køre helt til Brønshøj for at købe kød- og flæskevarer, men kan købe det nær ved arbejdspladsen, muliggør det også en tidlig lørdagslukning.

Man kan sige, at det er ejendommeligt, at på eet tidspunkt benytter man vareknapheden som argument for tidlig lørdagslukning og på et andet varerigeligheden som argument for det samme. Men der er intet som helst logisk i vejen for, at begge dele kan være rigtige, og det forekommer mig, at de er det.

Den ærede ordfører for venstre var flere gange inde på at omtale hensynet til forbrugerne og nævnte også det nye lovforslags § 14 om forbud mod de kollektive lukninger. Jeg blev ikke helt klar på, om det ærede medlem var tilhænger eller modstander af denne bestemmelse, og det kan måske også være tidligt nok at få det fastslået i udvalget, men jeg forstod dog, at det ærede medlem mente, at denne bestemmelse er en tydelig imødekommen af forbrugernes ønsker overfor det lukkevirvar, vi har haft, et lukkevirvar,

der også har været skarpt påtalt under de gentagne lukkelovsdebatter, vi har haft her i folketinget.

Det bliver sagt, at der her er tale om arbejdspligt. Jeg tror, det var det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen, der brugte det udtryk. Det må jeg protestere imod. I § 14 er der ikke tale om at indføre nogen arbejdspligt, man forbyder ikke den handlende at lukke sin virksomhed. Den handlende må gerne lukke sin virksomhed og holde ferie, han må gerne holde lukket om tirsdagen og onsdagen, hvis det passer ham. Man forbyder blot den kollektive lukning, hvor samtlige handlende i samme branche lukker i en hel by eller bydel. At de kollektive lukninger kan have meget uheldige virkninger, behøver jeg næppe at nævne mange eksempler på, men jeg kan tage en lille ting, som spiller en stor rolle. Hvis et par brillør går i stykker, vil det i mange tilfælde betyde, at den pågældende faktisk bliver uarbejdsdygtig. Men hvis det nu sker på et tidspunkt, da samtlige optikere på stedet holder kollektiv ferielukning, kan det medføre, at han derefter er uarbejdsdygtig i 14 dage. På den anden side skal optikerne også have ferie, ingen vil forhindre dem i det, de kan blot dele sig, så nogle holder lukket de første to uger af juli og andre de næste to uger af juli, eller hvordan man nu vil ordne det indbyrdes.

Man kunne nævne andre eksempler, vaskerierne f. eks., da det for mange mennesker er en meget stor ulempe, hvis alle vaskerier i en by lukker i 14 dage eller 3 uger — eller man kunne nævne skotøjsreparationer. Der kunne nævnes mange andre eksempler, som ikke har direkte relation til krigens forhold, men hvor der også i ganske normale tider kan komme ulemper til den allerstørste gene for forbrugerne. Jeg synes derfor, at de regler, der foreslås i § 14, stk. 1 og 2, må være rigtige. Jeg har også forstået, at de i vid udstrækning har fået tilslutning af de ærede ordførere, og som sagt, nogen arbejdspligt er der ikke tale om.

Den ærede ordfører for venstre gjorde et meget dramatisk nummer ud af at oplæse, hvem der havde tilsluttet sig lukkelovskommissionens flertalsbeslutning om kl. 16-lukning, og sagde, at disse mennesker var jo aldeles ikke ligegyldige. Det er der heller ingen, der har sagt, de er, og jeg kunne med samme dramatiske tonefald oplæse, hvem det er, der står bag ønsket om kl. 14-lukning, og spørge det ærede medlem fra partiet venstre, om han finder de mennesker og organisationer ligegyldige. Jeg ved ikke, hvor det står skrevet, at man altid skal følge et kom-